

Christopher Burgzorg danst 'for life'

Het voorbeeld zijn voor andere jongeren.

Elke dansstijl heeft z'n eigen eigenschappen.

Christopher Burgzorg

Nog maar 22 lentes jong, had hij nooit vermoed dat dans ooit zijn leven zou gaan beheersen en dat hij zelfs les in klassiek ballet zou gaan geven. Integendeel, voordat hij met dans in aanraking kwam, vond hij klassiek ballet maar niks. Hij vond het afschuwelijk om te aanschouwen, dat de danser heel stijf stond en alleen de benen of armen langzaam bewoog. Over enkele maanden studeert nu de Curaçaose Christopher Burgzorg af aan de dansfaculteit CodArts in Rotterdam. Sinds september is hij op Curaçao om stage te lopen bij Fina Dance Art School en bij Excel Arts Academy, waar hij lessen geeft in klassiek ballet, moderne dans en modern jazz en op uitnodiging op de zondagen op Bonaire in klassiek ballet, hip hop jazz en modern jazz.

Tekst en foto's Solange Hendrikse

Op dertienjarige leeftijd danste hij voor het eerst 'gospel' in Excel Arts Academy, een groep van een kerkgenootschap. Dat kwam door tussenkomst van zijn tante, die daarbij aangesloten was. Hij was zeer onder de indruk dat de mensen daar veel vrijer konden bewegen, er werd gedanst en gezongen in de kerk. Dat was nieuw voor hem. Het boeide hem in het begin, niet zozeer om wat er beleeden werd, maar door de vrolijkheid en hij keek ook echt naar de zondagen uit om weer ter kerke te kunnen gaan om te kunnen dansen. Na twee jaar echter hield hij het voor gezien. Het was op zeventienjarige leeftijd pas weer, dat hij op aandringen van Fina van de dansschool tegenover zijn school het Peter Stuyvesant College, schoovoetend met jazzlessen begon. Na jazz werd het moderne dans en daarna zelfs klassiek ballet.

Op het Stuyvesant College zat hij in dezelfde klas als zijn vriendin, toen ze besloten om samen een kunstopleiding in Nederland te gaan doen. Hij had op dat moment zijn havo af en het was de bedoeling eerst nog het vwo af te ronden, om daarna rechten in Neder-

land te gaan studeren. Tevens was het zijn grote droom om een dansopleiding te doen na zijn universitaire opleiding.

Hij was 18 jaar oud en had ongeveer vijf maanden klassieke danservaring, toen hij audities ging doen in Rotterdam en werd aangenomen bij CodArts, Hogeschool voor de Kunsten, waar hij aan alle eisen voldeed. Hij onderbrak het vwo en vertrok naar Nederland in 2009.

De studie aan de Hogeschool voor de Kunsten beslaat vier jaar en is op hbo-niveau. Er zijn drie richtingen waaruit gekozen kan worden: de dansacademie, het conservatorium of een circusopleiding.

Christopher is nu 22 jaar en studeert in 2013 af, aan het einde van het lopende schooljaar, aan de dansacademie van CodArts in Rotterdam, waar hij als danser en dansdocent wordt opgeleid. Dat houdt in: dansen en theoretievakken, zoals onder andere geschiedenis, didactiek, pedagogiek en theorie in verschillende dansstijlen. Bij de theoretievakken zijn de oorsprong en benaderingswijze van de verschillende technieken heel erg belangrijk. Dit is essentieel voor het overdragen van de techniek aan de leerlingen bij het les-

geven, aangezien elke dansstijl zijn eigen eigenschappen heeft en ook voor een andere lichamelijke benadering vraagt.

„Het is best een pittige studie“, zegt hij, „want fysiek en mentaal is het heel anders dan wanneer je dans als hobby uitoefent. Je moet heel erg gedreven en gemotiveerd zijn. Bij dans als hobby gaat het vaak om een paar uurtes per week, maar als je eenmaal bewust aan de studie begonnen bent, behelst dat veel meer. Er komt zoveel meer bij kijken. En je moet je er vooral van bewust zijn dat dit je toekomst is waar je aan bouwt en je uiterste best doen tijdens de vele testlessen, waar je extra op wordt beoordeeld en vooral volhouden tot het eind door te gaan. Zeker in de eerste twee jaren is een lesdag van ongeveer 9.00 uur tot vaak wel 18.00 uur, wat vrij intensief is. En de weinig vrije tijd is daarbij belangrijk om vooral rust te houden, om zo min mogelijk blessures op te lopen tijdens het dansen.“

„De tijd nadert dat ik uiteindelijk moet gaan beslissen hoe ik na mijn afstuderen verder wil. Over enkele maanden verwacht ik dan direct les te kunnen geven, maar daar ben ik nog niet helemaal uit. De eerste drie jaar van de studie ben je zo druk met het programma

en je blijft het steeds uitstellen en denk: het komt wel, tegen het eind zal ik het antwoord wel weten. Maar nu de tijd dringt en ik nog maar een paar maanden heb te gaan, word ik steeds meer geconfronteerd met de druk om een beslissing te nemen. Ik moet in tussen wel weten wat ik wil.“

Ik heb er heel lang over nagedacht en luister ook steeds naar alle adviezen van andere choreografen, die mij, gezien mijn danskwaliteiten, adviseren om eerst het podium op te gaan. En ik begin nu ook in te zien dat ik dolgraag wil dansen en op het toneel wil staan, maar aan de andere kant trekt het lesgeven mij ook erg. Dat wil ik in combinatie doen door 's avonds les te geven. Ik ben ambitieus en nog vrij jong en wil na mijn studie dus eerst nog kijken wat Nederland mij te bieden heeft, zowel qua danser en als dansdocent.“

„Daarna wil ik terugkeren naar Curaçao om al mijn kennis over te dragen aan de dansers op het eiland. Dat wil ik vooral doen om hier op het eiland de 'final push' te zijn voor de talentvolle jongeren, in het bijzonder de jongens die nog bang zijn de stap te nemen, maar mij dan als voorbeeld zien en er op een gegeven ogenblik gewoont voor kiezen van dans hun

studie te maken. En er aan gaan werken hun techniek en talent te verbeteren, want ik weet dat er veel lokale talentvolle jongeren zijn, wiens droom het is ooit een professioneel danser te worden, maar die vaak door angst een bepaald stempel opgeplakt te krijgen ervan weerhouden worden om door te zetten. Hier op Curaçao, in onze cultuur heerst vooral onder de jongens een machomentaliteit. Als het niet stoer is, dan wordt er niet aan meegedaan. Het zit er gewoon in, anders tel je niet mee. Maar als je een danser wil worden, past deze machomentaliteit helemaal niet bij dit vak. Vaak krijg je al snel een stempel opgedrukt als men weet dat je als jongen wil gaan dansen. En al heel gauw hier op Curaçao en op verschillende andere plekken ter wereld is het dan alsof je dan minder man zou zijn, om het zo te zeggen. Hierdoor durven de jongens minder snel de stap te nemen om hun talent op een ontwikkeld, gecontroleerd en geïnterpreteerd niveau te brengen. Maar laten we met die mentaliteit kapten, want op die manier weerhouden we al vele jaren jongemannen van hun droom om danser te worden.“

„Ik wil aan hen ook het advies geven om vooral aan de techniek te

Volg je droom.

werken. En volg je droom, ga er voor, om de doodsimpelen reden dat het anders bij het dromen blijft, terwijl de droom werkelijkheid kan worden. Gelukkig zijn is wat je hart je in werkelijkheid zegt te doen. Dus volg je hart en word gelukkig! Je moet je er wel bewust van zijn dat als je de stap neemt om een professionele opleiding te volgen, je mentaal genoeg voorbereid moet zijn op alle nieuwe ontwikkelingen en fases in je leven, waar je vaak nog aan moet wennen. Je moet doorzetten, want een studie in het buitenland, ver van je familie op Curaçao is vaak zwaar. Heimwee gaat ook meespelen en je raakt uitgeput. Je moet dus heel erg gemotiveerd zijn en een sterke wilskracht hebben, anders lig je eruit. De dansers die audities willen gaan doen, adviseer ik dat het heel erg belangrijk is vooral eerst technieklessen te volgen, om reden dat audities heel erg veeleisend zijn. In mijn geval had ik balletles, jazz en modern gehad, plus moest ik solo optreden, ter plekke een stuk bedenken samen met twee andere dansers en een gesprek aangaan. Er komt dus veel meer bij kijken dan alleen het talent dat je hebt. Als de jury die je optreden beoordeelt, doorziet dat je naast je talent minstens over een sterke basistechniek beschikt en vooral technisch ontwikkeld bent, kan dat doorslaggevend zijn bij de audities, omdat zij in jou zien het als danser te kunnen maken. Zij zijn namelijk op zoek naar de danser met een enorme wilskracht en die vooral een grote passie heeft voor dans.“

„Als je dus weet dat je talent hebt en weet wie je bent en wat je wil, ga er dan gewoon voor. Laat

niemand je ervan weerhouden te dansen en *Dance for life!*“, aldus Burgzorg.

Dance for life.

Tijdens de les.

